

Poëzie van't stad

Van 2008 tot 2010 was Joke van Leeuwen stadsdichter van Antwerpen. In *Hoe is't. Gedichten in't Stad* heeft ze de verzen verzameld die ze toen schreef. Speels en dartel als altijd goochelt Van Leeuwen in deze bundel met woorden en perspectieven. Iedereen mag meedoen: het olifantje Kai Mook krijgt een gedicht, maar ook de Lange Wapper. Alle trouwers van de Scheldestad worden geëerd in poëzie, maar evengoed alle mensen zonder papieren en Antwerpse prominenten als Elsschot en Wannes Van de Velde. Het boek is meer dan een bundel alleen: elk gedicht wordt verfrissend becommentarieerd door de auteur. En mooie kleurenfoto's van de interventies in de stad, die Van Leeuwen samen maakte met de ontwerper Bob Takes, fleuren de bundel op. Een heerlijk boek, ook voor niet-sinjoren. (bvds)

****

Joke van Leeuwen, Hoe is't, Querido, 62 p., € 17,95

Verstrooide verzen

De Nederlandse dichter Mart in Reints komt maar eens om de zeven, acht jaar met een bundel. In *Lopende zaken*, zijn jongste, focust hij op de lege momenten die er in ons drukke dagelijkse leven nog altijd zijn. Momenten van verstrooiing, waarin we heel even de stresserende ratrace achter ons laten. Daar verschijnt een andere tijdsdimensie. Er zijn dingen die ophouden, maar net zo goed begint er wat nieuws. In die verloren ogenblikken gaat ons hoofd met ons aan de haal. We staan open voor wat er te zien is, en gaan daar vrijelijk associaties bij maken. Als we er maar tijd voor maken, lijkt Reints te zeggen, is alles wat rond ons gebeurt de moeite waard. 'Je kunt het Museumplein op lopen/ alsof je niets te doen hebt', en dan goed rondkijken, dicht hij. 'Als het zo gaat, beginnen de dingen/ vanzelf licht en ontspannen te swingen.' (bvds)

***

Mart in Reints, Lopende zaken, Querido, 39 p., € 15

Groteske sprookjes

De jonge Vlaamse dichteres Delphine Lecompte tovert in haar gedichten een knotsgekke wereld tevoorschijn. De meest groteske en mallotige personages bevolken haar fantasierijke werk, en ze hebben doorgaans niet zo'n fijn karakter. Ook dieren zijn zeer aanwezig – haar eerste bundel heette *De dieren in mij* -, maar meestal zijn ze verminkt of dood en in cellofaan verpakt. De verhaaltjes die ze in haar poëzie vaak vertelt, lopen bijna nooit goed af. De ikfiguur in deze gedichten is op het ziekelijke af geobsedeerd door verval en gebrekkigheid. Toch is Lecomptes poëzie zelden zwaar op de hand. Haar toon is humoristisch, sarcastisch vaak, en zelfrelativerend. En onder de op het eerste gezicht harde woorden zit vaak een gevoelige, ontroerende grond. (bvds)

***

Religieuze overgave

De Nederlandse dichter Henk van der Waal heeft met *zelf worden* zijn vijfde bundel gepubliceerd. Je wordt meteen meegetrokken in het beroezende taalgebruik waarvoor deze dichter bekendstaat. Zijn gedichten vragen van de lezer dat hij zich bijna religieus overgeeft aan de woordenstroom. Wie dat doet, wordt bedwelmd door Van der Waals tegelijk zinnelijke en heel abstracte taal, en dat is een heel aparte ervaring. Ook bijzonder is de vorm van deze gedichten. In het eerste deel van de bundel staan telkens twee gedichten tegenover elkaar. Elk gedicht is op zijn beurt ook nog een keer in tweeën gedeeld. Het lange gedicht 'het wufte van je zaaisel' bestaat dan weer uit vragen en antwoorden en wordt ondersteund door een tekening van een wortelstelsel. Deze poëzie geeft geen antwoorden, maar toont hoe weldadig het kan zijn om op te gaan in een vraag. (bvds)

***

Henk van der Waal, Zelf worden, Querido, 64 p., € 17,95

Studentikoze scherts

Met zijn debuut *Vlees mij!* en zijn spitante performances ontwikkelde de Antwerpse dichter Stijn Vranken een flinke fanbase. Die mag zijn duimen en vingers aflikken bij zijn nieuwe bundel *Wees gerust, maar niet hier*. Seks en liefde, verlangen en verlaten worden, milde melancholie: dat zijn nog steeds Vrankens hoofdthema's. Vranken houdt ook van studentikoos gescherts. Zo krijg je een 'Ode aan de Breezerslet' voorgeschoteld, waarin de dichter zo'n meisje toespreekt: 'Je draagt je leven strak/ als een fluoroze legging,/ maar je hebt er helaas/ de benen niet voor.' Vaak bevatten Vrankens gedichten een pittige pointe: 'Het leven is kut, zucht je./ Wel, waarop wacht je dan/ om het te vingeren?' In 'Ars Poëtica' vertelt Vranken dat hij poëzie ziet als 'een bh rond het leven/ een string rond de dood'. De lezer wacht de fijne taak van het onthullen. (bvds)

***

Stijn Vranken, Wees gerust, maar niet hier, De Bezige Bij Antwerpen, 56 p., € 19,95